

ZATERDAG
24 FEBRUARI
2024

OUDE KERK
HELVOIRT
19.00 UUR

OPEN KERK
VOORAF

HELVOIRT
Orgelspel

TWEEDE ZONDAG IN DE
VEERIGDAGENTIJD

*Jesus nam Petrus, Jakobus en Johannes
met zich mee een hoge berg op
waar zij helemaal alleen waren.
Voor hun ogen veranderde hij van gedaante.
(Marcus 9)*

Komende vieringen van Open Kerk Helvoirt:

Zaterdag 9 maart 19:00 uur Viering
Zaterdag 23 maart 19:00 uur Palmпасen
Vrijdag 29 maart 14:30 uur Goede Vrijdag
Zaterdag 30 maart 21:00 uur Paaswake

Voor wie de vieringen van Open Kerk Helvoirt
wil blijven mogelijk maken:
NL80 INGB 0006 2320 91
t.n.v. Open Kerk Helvoirt

www.openkerkhelvoirt.nl

OPEN KERK

HELVOIRT

INTREDELIED

*Waar woorden om stilte vragen
en taal in niet-weten verstomt,
wordt eeuwigheid voelbaar in dagen.
Waar vrijheid tot spreken komt*

*in huizen van open deuren,
de warmte van hoop om ons heen,
kan Gods Woord aan ons gebeuren.
Als zoekers naar zin bijeen*

*voor 't oog van de wereld verborgen
hervinden wij ons in een lied
dat zingt over licht in de morgen
en zicht op nieuw leven biedt.*

BEGROETING

Pas wanneer we ons eigen ik
werkelijk hebben losgelaten
kunnen we vragen naar de zin
van de unieke mens die we zijn
en naar onze uiteindelijke bestemming.

Pas dan ontstaat begrip
voor het grote geheel
waarvan onze ziel deel uitmaakt
en waarmee zij optrekt
in het goddelijk avontuur
van het leven.

(Hein Stufkens)

Het is vasten in een tijd waarin de westerse
wereld vraagt om een nieuwe oriëntatie:
het eigen ik loslaten en je meer bewust worden
van het ene samen gedeelde leven.

Welkom u allen hier
omwille van elkaar, in Gods naam.

LIED

*In huizen van open deuren,
de warmte van hoop om ons heen,
kan Gods Woord aan ons gebeuren,
als zoekers naar zin bijeen.*

STILTE

Laat ons stil worden zodat wij
met U kunnen delen wat er in ons leeft
en vertrouwen wij ons toe
aan wat het leven ons brengt.

SCHULD EN VERGEVING

V. Je was ziek -
ik zocht je niet op.

Je was alleen -
ik hield je geen gezelschap.

Je had honger -
ik gaf je niet te eten.

Je had dorst -
ik liet je niet drinken.

Je was vreemde, vluchteling -
ik nam je niet op.

Je vroeg om je recht -
ik kwam niet voor je op.

Je stierf en
werd vergeten.

A. Vergeven wij elkaar
en God en Goed ons allen.

BEZINNING

Woord en lied

G. *Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.*

V. Veertigdagentijd . . .
Doe eens vaker niets;
dan ben je goed bezig.

G. *Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.*

V. Veertigdagentijd . . .
Deel samen en geef;
daar word je rijk van.

G. *Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.*

V. Veertigdagentijd . . .
Ben eens regelmatig stil;
dan hoor je nog 'ns wat.

G. *Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.
Kome wat komt.*

GEBED

V. Wordt er niet langer
naar U gevraagd

wordt nooit en nergens
nog om U geroepen

hoopt en vertrouwt
ons hart niet meer op U –

dan dooft het licht geleidelijk
verstomt het lied op den duur
stokt uiteindelijk het leven –

dan zijn wij,
wie en wat ook geworden,
onzelf kwijt.

Blijf in ons gloeien;
en dat wij U zoeken
voor tijd en eeuwigheid.

A. Amen.

LIED

G. *We zijn geen vreemden voor elkaar,
al spreken we andere talen.
We zijn geen vreemden voor elkaar,
we zijn van één zon de stralen.*

K. *We vormen een geheel
en jij en ik zijn deel*

G. *waar één mens lijdt,
lijdt heel de wereld.*

**LEZING UIT HET BOEK GENESIS
(22:1-2.9-13.15-18)**

Enige tijd later stelde God Abraham op de proef. ‘Abraham!’ zei Hij. ‘Ja, ik luister,’ antwoordde Abraham. ‘Haal je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die Ik je wijzen zal.’

Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten. Maar de engel van de Heer riep vanuit de hemel: ‘Abraham, Abraham!’ ‘Ja, ik luister,’ antwoordde hij. ‘Raak de jongen niet aan, doe hem niets! Want nu weet Ik dat je ontzag voor God hebt: je hebt Mij je zoon, je enige, niet willen onthouden.’ Toen Abraham om zich heen keek, zag hij achter zich een ram, die met zijn hoorns verstrikt was geraakt in de struiken. Hij pakte het dier en offerde dat in de plaats van zijn zoon.

Toen sprak de engel van de Heer opnieuw vanuit de hemel tot Abraham. Hij zei: ‘Ik zweer bij mijzelf – spreekt de Heer: Omdat je dit hebt gedaan, omdat je Mij je zoon, je enige, niet hebt onthouden, zal Ik je rijkelijk zegenen en je zo veel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn en zand op het strand langs de zee, en je nakomelingen zullen de steden van hun vijanden in bezit krijgen. En dankzij jouw nakomelingen zullen alle volken op aarde zich gezegend noemen. Want jij hebt naar Mij geluisterd.’

LIED

- G. *We zijn naar 't zelfde beeld gevormd,
al zien we met andere ogen.
We zijn naar 't zelfde beeld gevormd,
door één Levensgeest bewogen.*
- K. *We vormen een verband
zijn aan elkaar verwant*
- G. *waar één mens sterft,
sterft heel de wereld.*

**LEZING UIT HET EVANGELIE VOLGENS
MARCUS (9:2-10)**

Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante, zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus. Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: ‘Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten maken, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.’ Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. Toen kwam er een wolk, die hen overdekte, en uit de wolk klonk een stem: ‘Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!’ Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.

Toen ze de berg afdaalden, zei hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.

LIED

- G. *We zijn een leven onderweg,
al volgen we andere wegen.
We zijn een leven onderweg,
en wie komt geen ander tegen?*
- K. *De grond van dit bestaan
in vrede samen gaan*
- G. *wie één leven redt,
redt heel de wereld.*

OVERWEGING

*Verder op mijn levensweg leerde ik
stap voor stap, woord voor woord
dat achter iedere zin over de man
van het Evangelie een mens staat
en de ervaring van een mens.*

(Dag Hammarskjöld)

Wie het sprookje van Roodkapje leest zoals het verteld wordt in de bundel Moeder de Gans uit 1697, zal wellicht tot z'n verbazing constateren dat

het sprookje hier helemaal niet goed afloopt en eindigt met Roodkapje door de wolf verslonden.

Zó kennen wij dit sprookje eigenlijk niet. Wij zijn vertrouwd met de nieuwe versie ervan, die door de gebroeders Grimm in het begin van de negentiende eeuw verzorgd is en die van dit oude gruwelijke volksverhaal, waarin Roodkapje stond voor de rechteloze arbeider en boer en de wolf voor de niets ontziende adel, in de geest van de tijd een kindersprookje hebben gemaakt.

Dit moest om pedagogische redenen natuurlijk goed aflopen: kwaad en misdaad worden gestraft en het goede, het onschuldige gered en beloond. Een verhaal dat leeft, verandert met de tijd die verandert en met het wijzigen van het publiek waarvoor het verhaal verteld of geschreven wordt.

Iets dergelijks is ook met vele Bijbelverhalen gebeurd: ze zijn mettertijd van inhoud veranderd. De eerbied voor Gods woord weerhield gelovigen er lange tijd van om die ontwikkeling te zien, want God was onveranderlijk; zijn woord dus ook. Maar het geloof van mensen is niet onveranderlijk; niet immuun voor de gang van de tijd, voor de menselijke situatie vanwaaruit het beleden wordt. Integendeel: het gaat met mens en tijd mee. Ook het verhaal over God die Abraham het offer van z'n enige zoon vroeg en in diens bereidheid daartoe aanleiding ziet hem te belonen met een nageslacht zo talrijk als de sterren aan de hemel.

Oorspronkelijk was het een veel korter verhaal, dat de praktijk van het kinderoffer aan de kaak stelde: Abraham, stamvader van het joodse geloof heeft namens God de kinderooffers verboden. Dit is in oorsprong de bedoeling van het verhaal. Pas tijden later, toen het joodse volk een grote natie geworden was, is deze groei gezien als beloning van godswege aan Abraham en wordt het verhaal over Isaaks offer niet beschouwd als wet tegen kinderooffers, maar als bewijs van Abrahams onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan God.

God, het geloof in en het verhaal over Hem gaan met de mens mee; - bijbels gezegd:

*God gaat voor ons uit, overdag als een wolk,
's nachts als een vuurkolom
en nooit verdwijnt Hij
uit de spits van zijn volk onderweg.*

Kort orgel

'Voor hun ogen veranderde hij van gedaante . . .'

Soms raakte hij vermoeid kende twijfels;
dan liet hij zijn vrienden scheep gaan en
bleef zelf achter, alleen op het strand.

Soms trok hij zich terug in de bergen,
om te bidden en met de Vader te zijn.

Daar kwam hij tot zichzelf,
zag de weg die hij moest gaan:
man van God zijn zoals Elia,
zoals Mozes mensen vrij maken.

Hoe hij heeft gebeden,
wie zal het zeggen;
met weinig woorden dat is zeker,
maar terug bij zijn vrienden
straalde het van hem af:
bidden maakt anders.

Hij was met God
als een kind met moeder
als een zoon met zijn vader,
zeker van elkaar.

ORGELSPEL

BELIJDENIS

Uitnodiging te gaan staan

G. *Om God te leven,
heeft Hij mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven,
maar méér nog geloof,
geloof in zichzelf en het leven.*

K. *Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde;
anders zijn 't wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.*

G. *Om God te leven,
heeft Hij mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven,
maar méér nog geloof,
geloof in zichzelf en het leven.*

K. *Niemand meer of minder mens
laat je zien en horen
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.*

G. *Om God te leven,
heeft Hij mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven,
maar méér nog geloof,
geloof in zichzelf en het leven.*

ORGELSPEL

Collecte
Brood en beker

GEDACHTENIS

In het vluchtige moment de Eeuwige zien;
in de tijd die vliegt de Oneindige –

in de lach de blijde hoop voelen;
in het leed een hand die vasthoudt

en in het brood het leven zien
dat wij delen met elkaar

totdat ons gebroken bestaan
voor eens en voorgoed zal zijn geheeld.

Bid voor die ziek zijn
naar ziel of lichaam;
en wie van ons is en blijft zonder letsel ?

Bid voor die liefdevol waken en zorgen;
en ooit wordt ieder van ons gevraagd.

Gedenk hen die ons zijn ontvallen;
en ieder van ons mist wel iemand.

Gedenk ook hen die waar ter wereld ook
vergeten zijn heengegaan.

Dat zij en allen die zijn ontslapen
rust en vrede kennen.

A. Er zij licht, vrede, rust.

GEBED AAN TAFEL

K. *Gij God aanwezig in de tijden
hier en overal, gezien gevierd
als bron van leven.
Gij die met ons zijt vanaf de moederschoot,
verhoopt, vermoed voorbij het graf,
voorbij de dood.*

G. *Mijn God ik zoek naar U
al wat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.*

V. *Gezegend zijt Gij om adem en licht,
de bron uit wie wij geboren,
de einder waarheen we gaan, -*

*om zon, maan en sterren
alles-en-alles in het bestaan geroepen,
't onnoembare wonder dat wij beleven,*

*Gezegend zijt Gij om hart en ziel,
de hoop die gaande houdt,
de belofte waarop wij koersen.*

G. *Mijn God ik zoek naar U
al wat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.*

V. *Gezegend zijt Gij om die
zorgzaam doen wat alledag vraagt,
eerbiedig omgaan met het leven en
nooit genoemd uw naam waar maken,*

*om kracht en woord
van profeten toen en nu,
die opstaan tegen alle pijn,
mensen waardig leven geven.*

*Gezegend zijt Gij om Jezus Christus,
die het Leven voluit vertrouwde
en mensen trouw was tot het uiterste.*

G. *Mijn God ik zoek naar U
al wat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.*

V. *Gezegend zijt Gij om die ten afscheid
brood nam, het brak, deelde en
zijn vrienden zei:*

dit ben ik, hart en ziel
met u gedeeld, voor u gebroken, -

om die op het laatst zijn beker
overreikte en zijn vrienden zei:
Neem deze van mij over, deel hem
met elkaar en geef hem door:
dit is mijn testament voor u;
een nieuw begin.

Gezegend zijt Gij om die ons
ten slotte heeft gezegd
te leven zoals hij:
trouw aan mensen koste wat het kost;
trouw aan de Ene, de Eeuwige
in wie alles wordt voltooid.

K. *Gij die de vreugde zijt
waaruit de vogel zingt,
de blijheid die aan bloemen
geur en kleur geeft.
Gij die bloeit in al wat leeft,
in al wat groeit het leven zijt.*

G. *Mijn God ik zoek naar U
al wat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.*

V. Gezegend die zijn zoals hij:
voor stommen te spreken, voor
doven te horen en blinden te zien –

met het volste vertrouwen in
alles komt goed; Liefde heeft
het laatste woord.

Gezegend die zijn zoals hij:
in geen dood, geen graf berusten,
aan geen kwaad ten onder.

Gezegend die bidden zoals hij.

ONZE VADER

*Onze Vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld*

*met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –*

*waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.*

*Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.*

*Van U is de toekomst
kome wat komt.*

V. Deel brood en beker.
Deel met hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.

COMMUNIE

ORGELSPEL

LIED

*Gij, Gij peilt mijn hart
Gij doorgrondt mij,
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre
mijn reizen en trekken, mijn rusten.*

*Mijn wegen, alle, zijn U bekend –
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.*

Gezongen

*Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand
uw rechterhand die mij vasthoudt.*

*Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven
in de schoot van mijn moeder.*

*Gij Eeuwige, peil nu mijn hart
doorgrond mij,
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg.
Leid mij voort op de weg van uw dagen.*

GEBEDEN EN LIED

- V. Er is zoveel
waar we achteraan gaan,
waartoe we ons verplichten . . .
Er zijn zoveel afgoden,
dwingelanden in ons leven.
- G. *Wat in mensen leeft
aan vreugde en verdriet
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.*
- V. Er is zoveel
wat ons bezig houdt,
wat ons spanning brengt . . .
Er zijn zoveel gevoeligheden,
heilige huisjes in ons leven.
- G. *Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.*
- V. Er is zoveel
wat de stilte verstoort,
ons opjaagt en rust ontnemt . . .
Er zijn zoveel vluchtwegen
weg van U, ziel van alle leven.
- G. *Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.*

ZEGENWENS

Uitnodiging om te gaan staan

- V. Zegenen wij elkaar met hart en handen,
met raad en daad in Gods naam.
En moge de hele wereld gezegend zijn
in de naam van de
Vader, Zoon en Heilige Geest.

A. Amen.

ORGELSPEL

VERANTWOORDING

Deze viering is samengesteld door de Liturgische
Werkgroep van Open Kerk Helvoirt.
Lectoren: Nicole Mariën, Patric Vlemmix.
Overweging: Patric Vlemmix, op basis van teksten
van Peer Verhoeven.
Koor onder leiding van Marcel Zagers.
Organist: Jac Peeters.

LIEDKEUZE

- P 40 Waar woorden om stilte vragen
Marcel Zagers / Willem Vogel
- A 161 Dat het mij is gegeven
Marcel Zagers / Willem Vogel
- A153 We zijn geen vreemden voor elkaar
Marcel Zagers / Willem Vogel
- A 173b Om God te leven
Frans Bertens / Willem Vogel
- A 2 Mijn God ik zoek naar U
Peer Verhoeven / Perry
- A 273 Onze Vader verborgen
Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal
- A 51 Gij, Gij peilt mijn hart,
Huub Oosterhuis / Antoine Oomen.
- A 192 Wat in mensen leeft
Marcel Zagers / Willem Vogel

AFBEELDING

Ludwina Foolen

TER OVERWEGING

**Kan ik het nog:
kijken naar zon en maan,
stil zijn in de avond,
rustdag vieren?**

**Kan ik het nog:
mij verwonderen over een kind,
danken voor het eten,
bidden aan een sterfbed?**

**Kan ik het nog:
heel bewust de dag beginnen,
's avonds stilstaan bij
hoe het was vandaag?**

**Kan ik het nog:
alles wat moet en wordt verwacht
van me af laten vallen
en aan mezelf toekomen?**

**Kan ik het nog:
helemaal alleen de berg opgaan,
stilte verdragen en
rusten om de weg te vragen?**

**Kan ik het nog:
voorthelpen die zelf niet kunnen,
uit de mond sparen
voor die niet hebben?
In godsnaam.**

INTENTIES

Namen van overledenen voor de Gedachtenis kunt u doorgeven aan Wim Weren, tel. 013 52 19 343 of via e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u ook andere intenties doorgeven.

© Open Kerk Helvoirt, 24 februari 2024